

Sag og forelægge Rigsdagen en Plan til Beslutning — det har jo været saaledes før, vi have jo set meget værre Fortolkninger end denne — har den gjort sin Pligt over for Rigsdagen og bygger saa imidlertid videre. Men naar den Tid maatte komme, vil man prise mig — selv om man til den Tid ikke vil prise mig for Thorvaldsens Museum — og erkende, at den samme Mand har alligevel haft en god Idé, den Gang han foreslog, at man i Loven skulde udtrykke, hvad man vilde, derved at man sagde: at Arbejde ikke maatte paabegyndes, før den endelige Plan var godkendt af Rigsdagen. Dette kan ikke være Genstand for Fortolkning, og jeg holder af at lave saadanne Love, at de kunne staa ligesom en Kontrakt, naar de kontraherende Parter engang blive uenige. Saa længe de ere enige, gaar det saa meget dejligt uden Love og Kontrakter, og derfor synes jeg, at min Formulering af Ændringsforslag Nr. 11 er bedre end Formuleringen i Nr. 12.

Ordføreren (Krabbe): Det ærede Medlem lagde dog vist ikke Mærke til, hvad jeg tillod mig at bemærke, nemlig at „godkendt af Rigsdagen“ kan bortfortolkes akkurat lige saa godt som „før Finansloven er vedtagen“. Naar Rigsdagen havde siddet sammen nogen Tid uden at tage Beslutning om de forelagte Planer, kunde en Regering, som var i Strid med Rigsdagen, vove en saadan Fortolkning som: Vi maa efter samtlige Forhold anse dette Forslag for godkendt af Rigsdagen, der har sluttet sine Arbejder uden at have forkastet det.

Alfred Christensen: Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg godt hørte, at det ærede Medlem sagde disse Ord, men jeg syntes ikke, jeg vilde hæfte mig ved dem, da de vare mig noget mere hasarderede, end jeg egentlig bryder mig om. Men at nogen kommende Regering skulde være saadan beskaffen i sine Fortolkninger, at den skulde mene, at det at forelægge var det samme som at faa et Samtykke, selv om det var stiltiende, naar Rigsdagen ved ikke at behandle Forslaget eller lægge det hen viste, at det ikke vilde godkende det — det er dog af den Slags Ting, man ikke kan regne med. Men det Udtryk, at Arbejdet ikke maa paabegyndes, før Planen er godkendt af Rigsdagen, kan ikke misforstaas, thi her staar ikke „af Lovgivningsmagten“, saaledes at det kunde være provisorisk, men „af Rigsdagen“, altsaa af Folketinget og Landstinget eller,

hvis Rigsdagen til den Tid skulde være forandret, af flere eller forhaabentlig færre Ting. I sidste Tilfælde er det denne ene Afdeling af Rigsdagen, der skal godkende Planen, det kan ikke bortfortolkes.

Ordføreren (Krabbe): Jeg anser ikke den af mig før nævnte Fortolkning for mere vovet end Fortolkninger, vi faktisk have set, og den tiltrængte Garanti finder jeg fuldt tilstrækkelig i vort Ændringsforslag under Nr. 12.

Alfred Christensen: Maa jeg blot gøre opmærksom paa, at jeg ogsaa er villig til at vove mig ind under Ændringsforslag Nr. 12, og derfor har jeg subsidiært kunnet slutte mig til det. Naar jeg taler for mit Forslag, saa er det af Retshaveri for at vise, at mit er godt og bedre end Nr. 12.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1, og § 3 af et *Mindretal* (L. Rasmussen og Svend Høgsbro) (se Tillæg B.)

forkastedes med 59 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (Knudsen) (se Tillæg B.)

forkastedes med 70 Stemmer mod 15.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 1 af et *Mindretal* (Alfred Christensen, subsidiært Svend Høgsbro og Knudsen) (se Tillæg B.)

forkastedes med 45 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 1 var taget tilbage.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 1 af *Udvalgets Flertal* (Krabbe, Bluhme, Guldbrandsen, Markvorsen, Neergaard og H. P. Pedersen, subsidiært Alfred Christensen, Ellinger, L. Rasmussen og Svend Høgsbro) (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 2 af et *Mindretal* (Knudsen) (se Tillæg B.) ansaas som *bortfaldet* ved Forkastelsen af Nr. 1.